

Sygn. akt IX U 285/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. B. ( A. B. )

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do odsetek w związku z wypłatą emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 listopada 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 285/18

## UZASADNIENIE

Decyzją z 28 listopada 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art.118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, odmówił ubezpieczonemu A. B. (B.) prawa do odsetek z tytułu przyznania prawa do przeliczenia emerytury z zastosowaniem art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS od 1 października 2015r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że dokonał realizacji wyroku Sądu z 19 września 2017r., z zachowaniem ustawowych terminów wynikających z art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zatem brak jest podstaw do przekazania wnioskowanych odsetek. Wskazał, że za wyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do odsetek od comiesięcznej nadpłaty emerytury za okres od 1 października 2015r. do 4 grudnia 2017r. Ubezpieczony podniósł, że Sąd Okręgowy eliminując wadliwą decyzję organu rentowego, zobowiązał ZUS do ponownego ustalenia wysokości świadczenia od 1 października 2015r. – wyrok z 19.09.2017r., sygn. akt IX U 402/16. Wskazał, że ZUS nie miał zastrzeżeń do wyliczeń wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (265,43%) i wysokości emerytury na kwotę 5.278,45zł wyliczonych w opinii biegłej sądowej z 31 lipca 2017r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji dodając, że organ odwoławczy nie orzekł o odsetkach, natomiast odsetki za opóźnienie w ustalaniu prawa do świadczenia lub jego wysokości należy ustalić w razie niedotrzymania ustawowego terminu na wydanie decyzji uwzględniającej roszczenie na podstawie orzeczenia organu odwoławczego.

### ***Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Ubezpieczony, uprawniony do emerytury górniczej od 1 stycznia 1987r., w dniu 26 października 2015r. złożył w organie rentowym wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Dokumenty płacowe odnośnie zatrudnienia ubezpieczonego przedłożone w organie rentowym nie były kompletne. Ubezpieczony nie dysponował pełną dokumentacją płacową za wszystkie lata zatrudnienia.

Decyzją z 11 stycznia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 205,38 %.

Za okresy zatrudnienia od 1.07.1958r. do 31.07.1958r., od 25.05.1959r. do 05.08.1959r., od 25.04.1960r. do 20.05.1960r., od 27.06.1960r. do 25.08.1960r., od 10.04.1961r. do 06.05.1961r., od 7.07.1961r. do 4.09.1961r., od 07.09.1961r. do 08.01.1962r., od 12.10.1962r. do 17.07.1964r., od 18.07.1964r. do 31.10.1965r. oraz od 01.01.1971r. do 31.12.1971r. organ rentowy, do obliczenia podstawy wymiaru, przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Wyrokiem z 19 września 2017r., syn. akt IX U 402/16 tut. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z 11 stycznia 2016r. i zobowiązał organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 100a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od daty złożenia wniosku.

Rozstrzygając sprawę Sąd oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego H. P., która odtworzyła zarobki ubezpieczonego za lata 1962-1978 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie uregulowań płacowych obowiązujących w KWK (...). Wyliczony przez biegłą najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1967-1977, 1979-1987 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia wyniósł 265,43 %.

Organ rentowy nie wnosił apelacji od wyroku jw.

Wyrok Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem wpłynął do organu rentowego 13 października 2017r.

Decyzją z 7 listopada 2017r. organ rentowy wykonał wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 19 września 2017r. i przeliczył emeryturę ubezpieczonego od 1.10.2015r.

Należność za okres od 1.10.2015r. do 30.11.2017r. organ rentowy przekazał ubezpieczonemu wraz ze świadczeniem na grudzień 2017r.

Organ rentowy ustalił termin płatności emerytury na 5 dnia każdego miesiąca.

Ubezpieczony (...), złożył wniosek o przyznanie prawa do odsetek od 1.10.2015r. w związku z opóźnieniem w wypłacie świadczenia.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 28 listopada 2017r.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. IX U 402/16 jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

### ***Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:***

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art.85 ust.1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2017r., poz.1778 ze zm.) jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z przepisem art.118 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Po myśli przepisu art. 118 ust.1a tejże ustawy w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego.

Stosownie do art.118 ust.5 ww. ustawy, wypłata świadczenia wynikająca z decyzji ponownie ustalającej prawo następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Z powyższych przepisów wyraźnie wynika, że ZUS jest zobowiązany do wypłaty odsetek w wysokości określonej przepisami prawa cywilnego wówczas, gdy w następstwie okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność, nie ustalił prawa do świadczenia lub nie dokona jego wypłaty w przewidzianych przepisami terminach ich przyznawania i wypłacania. Chodzi zatem o wypłatę odsetek za zwłokę w wypłacie świadczenia, powstałą na skutek okoliczności, za które organ odpowiada, a nie za opóźnienie, w którym nie ma elementu winy. Tak więc stwierdzenie zawinionego błędu organu rentowego będzie w konsekwencji powodowało prawo do odsetek (por.wyrok Sadu Najwyższego z dnia 27.09.2002r. sygn.II UK 214/02 i z dnia 7.04.2010r. sygn. IUK 345/09).

W ocenie Sądu takie okoliczności w niniejszej sprawie nie zaszły.

Ubezpieczony domaga się przyznania odsetek za opóźnienie w wypłacie przeliczonej emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które to świadczenie zostało mu przyznane wyrokiem tut. Sądu 19 września 2017r., wydanym w sprawie o sygn. akt IX U 402/16.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie IXU 402/16 Sąd uznał zaskarżoną decyzję organu rentowego odmawiającą takiego przeliczenia za niezasadną. Ustalenie to zostało dokonane na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego H. P., która odtworzyła zarobki ubezpieczonego za lata 1962-1978.

Niewątpliwie ustalenie zarobków ubezpieczonego za te lata nie było możliwe w toku postępowania przed organem rentowym, gdyż, jak sam ubezpieczony przyznał, nie dysponował pełną dokumentacją płacową za cały okres zatrudnienia, w tym w szczególności za lata, za które biegła odtwarzała wynagrodzenie ubezpieczonego. Biegła odtwarzając wysokość wynagrodzenia oparła się na obowiązujących w górnictwie przepisach płacowych.

Zatem bez przeprowadzenia takiego postępowania dowodowego przed Sądem, przy braku dokumentacji płacowej za wskazany powyżej okres, nie było możliwe ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przekraczającego wartość 250% i w następnej kolejności przeliczenie emerytury ubezpieczonego w toku postępowania przed organem rentowym.

Wskazać także należy, iż okoliczność podnoszona przez ubezpieczonego, że organ rentowy niesłusznie za 1971r. przyjął wynagrodzenie minimalne, pomimo, iż miał wiedzę o wysokości wynagrodzenia, nie ma ostatecznie wpływu na rozstrzygnięcie Sądu, gdyż nawet przyjęcie wysokości wynagrodzenia za 1971r. wynikającego z dokumentacji nie wpłynęłoby na zmianę decyzji z 11 stycznia 2016r., gdyż przyjęte wynagrodzenie (jedynie za jeden rok z 20 lat) nie spowodowałyby wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 205,28% na ponad 250%.

Nadto niewątpliwie organ rentowy dokonał wypłaty świadczenia ubezpieczonemu mieszcząc się w terminach określonych w powołanych przepisach, gdyż organ rentowy wykonał wyrok tut. Sądu decyzją z 7 listopada 2017r. - wyrok Sądu wraz z uzasadnieniem wpłynął do organu rentowego 13 października 2017r. Natomiast należność za okres od 1.10.2015r. do 30.11.2017r. organ rentowy przekazał ubezpieczonemu wraz ze świadczeniem na grudzień 2017r., czyli zgodnie z uregulowaniem art.118 ust.5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, kierując się treścią uregulowań cytowanych na wstępie, Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSR del. Renata Stańczak